

Rozjímání na první sobotu

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE

Bud' zdráva, Maria, Matko Ježíšova a Matko moje. Dnes, první sobotu v měsíci dubnu, opět odpovídám na tvé pozvání a tvou touhu. Odevzdávám ti, Maria, čas tohoto rozjímání a prosím, abys tento dar přijala ne proto, že je dokonalý, ale proto, že ty znáš mé srdce a víš, že i když jsem člověk slabý a hříšný, přesto tě toužím milovat a plnit tvé prosby. A také si moc přeji, Maria, aby tvé volání z Fatimy celý svět přijal a naplnil.

Prosím tě, Maria, ved' mě v tomto rozjímání. Vypros mi světlo Ducha Svatého a otevřenost mého srdce, abych tím, že tě poznávám, uměl tě i následovat, abych se od tebe učil Ježíše milovat, sloužit mu a vést druhé, především ztracené, ubohé hříšníky k lásce a milosrdenství dobrého Boha.

Může se zdát, že v tajemství Ježíšova Zmrtvýchvstání tě, Maria, nenajdu. Dokonce ani v evangeliích, která popisují setkání Zmrtvýchvstalého Pána, nenajdeme ani slovo o setkání Ježíše Zmrtvýchvstalého s tebou, Maria. Opravdu jsi nezakusila radost ze setkání se Zmrtvýchvstalým Pánem? Pokud někdo hledá slova, která v plnosti odkrývají tajemství lidské duše, určitě je nenajde. Jakými lidskými slovy je možné vylíčit a vyjádřit celou plnost Božího života v lidské duši? Taková slova neexistují. Lidský jazyk je příliš chudý, aby mohl vyjádřit a popsat to, co se děje v hlubinách lidské duše, která zakouší Boha.

Maria, nikdo kromě tebe nemůže prozradit tajemství tvého setkání se Zmrtvýchvstalým Ježíšem. Jen ty sama můžeš – pokud to bude vůle Boží – odkrýt před očima mé duše, co jsi prožila první den v týdnu, když Ježíš vstal z mrtvých. Prosím, Maria, vezmi mne s sebou a vraťme se do těch nejtěžších chvil Ježíšova umírání a jeho pohřbu.

Reálná, skutečná smrt Ježíše rozedrala tvé srdce utrpením. Bylo proniknuto mečem bolesti dříve, než voják probodl kopím Ježíšovo Nejsvětější Srdce. Co jsi cítila, Maria, když jsi v náručí držela mrtvé tělo milovaného syna? Co se dělo ve tvém srdci? Maria, prosím, dovol mi pocítit bolest tvého neposkrvněného srdce jako v té chvíli, když jsi v náručí držela mrtvé tělo svého Syna a mého Pána, Ježíše Krista. Jak velká, jak nevýslovná bolest to byla. Ty, Maria, jsi měla podíl na utrpení Páně – jako nikdo jiný – a proto také jsi trpěla jako nikdo jiný, zvláště když zemřel a jeho Nejsvětější tělo bylo položeno do hrobu.

Mluvil s tebou Ježíš, když byl ještě v Nazaretě, o své smrti, Matko? Možná, že mluvil. Jelikož na své utrpení připravil apoštoly. Možná i tobě, Matko, Ježíš pověděl, jak bude vypadat jeho utrpení. Maria, jak velikým tajemstvím je zahalen tvůj život víry, tvůj vztah s Ježíšem. Ale jedno je jisté. Že jsi ani na chvíli nepochybovala o Boží lásce a jeho spasitelné vůli. Maria, ty jsi byla Bohu věrná jako nikdo jiný, a proto také Ježíš k tobě přišel po svém zmrtvýchvstání jako k nikomu jinému!

Pevně tomu věřím, že Pán Ježíš jako první navštívil po svém zmrtvýchvstání tebe, Maria. Ano, vím, že někteří říkají, že to jsou jen domněnky, ale copak Boží Syn, který tě tak miloval, mohl k tobě nepřijít a neradovat se spolu s tebou z dokonání díla spásy, na kterém jsi z Boží vůle měla tak velký podíl? Maria, dovol mi celým srdcem přijmout pravdu o Ježíšově zmrtvýchvstání a všechno, co je s tím spojeno, pravdu o tom, že už se nemusím ničeho bát, protože je mi dán život věčný. Jsem spasena a veškerá má snaha, celá touha po věčném životě, kterou v sobě nosím, se naplní, když přijmu dar

spásy. To, co bylo absolutně nemožné – návrat k věčnému životu s Bohem, se stalo možným skrze umučení, smrt a zmrtvýchvstání Pána Ježíše.

Maria, vedeš mě v této meditaci dále. Nyní mě vedeš k Ježíšovým apoštolům. Byli tak zděšení a zklamaní po Ježíšově smrti. Báli se, že s nimi Židé udělají totéž, co udělali s Ježíšem, že je umučí a vydají na smrt ukřižováním. Strach o sebe, zděšení, pocit zklamání a ztráty způsobily, že jako by zapomněli, že Pán Ježíš mluvil nejen o svém utrpení a smrti, ale také o zmrtvýchvstání. To, že se soustředili jen na to těžké, že počítali jen s lidskými silami a zajištěním, způsobilo, že zapomněli na Ježíšova slova o zmrtvýchvstání. Jakoby přišli o paměť a víru. Strach a nedostatek víry je přivedl do večeřadla, přikázal jim zamknout za sebou dveře a ukrývat se. Ale horší než zavřené dveře byla jejich srdce sevřená strachem. Maria, tvé srdce se nepoddalo strachu, protože jsi věřila Božímu slovu. Hluboce jsi věřila, že Pán Ježíš je Boží Syn a že On splní všechno, co Bůh předpověděl ústy proroků.

Maria, ty víš, že já jsem velmi podobný spíše těm apoštolům, uzavřeným ve strachu a smutku, než tobě. Je lehké věřit, je lehké jít za Ježíšem, dokud nezakusím tajemství kříže. Ale když přichází utrpení, strach, temnota duše, tak se i já uzavírám před těmito vlastními obavami a strachy a ztrácím víru. Přestávám věřit, že mě Bůh miluje a že bez ohledu na to, co prožívám, je stále se mnou – že mě miluje a vede ke spáse.

Dívám se na tebe, Matko a vidím – teď to vidím zřetelně – že tvá víra se posilovala každodenní věrností Bohu tím, že jsi Boží slova uchovávala ve svém srdci a rozjímalas o nich. Maria, ty ses sytila Božím slovem, proto tvá víra přinášela plody. Matko má, Maria milovaná, uč mě, prosím, každý den Boží slovo poslouchat a tímto slovem žít. Tobě, Matko, mohu vyznat pravdu o sobě, pravdu, která mě bolí a zahanbuje. Ano, jsem člověk, který o sobě říká, že je věřící, ale moje víra je velmi, velmi křehká. Neumím svou víru sytit, a pokrm víry, který mi Bůh tak hojně dává každý den, často nechávám netknutý.

Ztrácím každodenní milost naslouchání Božímu slovu, rozjímání Božího slova, přijímání Ježíše v eucharistii, každodenní adoraci živého Ježíše přítomného v Nejsvětější Svátosti. Maria, dnes to vidím zřetelně, že mi Bůh dává každý den možnost růst ve víře, ve věrnosti Bohu, a já nerostu, duchovně se nerozvíjím, protože nevyužívám, nebo příliš málo využívám těch milostí, které mi Bůh tak hojně dává v mém každodenním životě. Proto nerozumím tajemství Zmrtvýchvstání Pána Ježíše a jsem jako apoštolové, pro které bylo příliš těžké uvěřit, že Ježíš vstal z mrtvých. Ano, Maria, teď rozumím tomu, že víra, živá víra ve zmrtvýchvstání Pána Ježíše je spojena s věrností Ježíšovi v každodenním životě, s životem podle Božího slova, s eucharistií, Božími přikázáními. Maria, prosím, poděl se se mnou svojí věrností, svojí dovedností rozjímat nad Božím dílem.

Maria, ty jsi jako první prošla v plnosti spolu s Ježíšem jeho velikonoční cestu. A protože jsi byla s ním v utrpení, on byl určitě s tebou ve zmrtvýchvstání. Myslím, že jsi znala všechna vyprávění apoštolů o jejich setkání se zmrtvýchvstalým Ježíšem. Viděla jsi jejich nedůvěru a nedostatek víry. Co jsi tehdy cítila? Bolelo tě to? Zakusilo tvé neposkvrněné srdce bolest, když vidělo nedostatek víry u těch, které si Ježíš vyvolil? Pro apoštoly byla Tvá přítomnost mezi nimi útěchou a posilou. I když o tom nevěděli, ale s tebou, Maria, se učili žít vírou ve Zmrtvýchvstalého. Potřebovali tě, Maria, aby měli odvalu uvěřit v to, co se lidsky zdá být nemožné: v Ježíšovo zmrtvýchvstání i v naše zmrtvýchvstání. Ano, přece každý člověk v Kristu povstane z mrtvých do nového, věčného života. Až Ježíš přijde na zem podruhé, jako Pán a Vládce, všichni lidé vstanou z mrtvých. Lidská těla, rozpadlá v prach, povstanou k novému životu! Moje tělo, z vůle Boží a z Boží milosti, je chrámem Ducha Svatého, je příbytkem Boha. Nezůstane zničeno navěky, ale bude žít věčně! Matko Boží, ty jsi vždy věřila a důvěřovala Bohu. Vypros mi, prosím, milost živé a hluboké víry ve zmrtvýchvstání. Ať mě víra proměňuje tak, jako proměňovala apoštoly.

Jakou radost jsi musela mít, Maria, jakou píseň vděčnosti zpívalo tvé neposkvrněné srdce, když jsi viděla, jak se pod vlivem setkání se

zmrtvýchvstalým Pánem apoštolově mění, jak se z lidí ustrašených a těch, kteří se obávali o vlastní budoucnost, mění v odvážné svědky Ježíše zmrtvýchvstalého. Ty, Maria, jsi jako nikdo jiný znala apoštoly Ježíše a věděla jsi, že Ježíše milují, ale lidský strach, slabost a nedostatek víry jim stále nedovoloval Ježíši porozumět a bezmezně mu důvěřovat. S tebou, Maria, se učili věřit. Tobě určitě vyprávěli o setkáních se zmrtvýchvstalým Pánem a ty jsi je pozorně poslouchala a určitě ses modlila, aby jejich srdce přilnula k Ježíši zmrtvýchvstalému, aby se přestali bát a aby šli cestou Ježíše bez omezení a věrně až do smrti.

Maria, ty znáš také mé srdce. I o mně víš, že toužím Ježíše milovat, ale strach, mé slabosti, a především slabá víra způsobují, že neumím důvěřovat až do konce, že na mě tak často přicházejí pokušení nedůvěry a poddávám se znechucení. Prosím, Maria, modli se také za mne, abych celým srdcem věřil ve zmrtvýchvstání Ježíšovo i v budoucí zmrtvýchvstání mne samého. Toužím, Maria, věřit a důvěřovat jako Ty, a to bezvýhradně. Nauč mně takové víře, ať se mohu spolu s tebou vždy radovat ze zázraku Ježíšova zmrtvýchvstání.

Ave Maria!